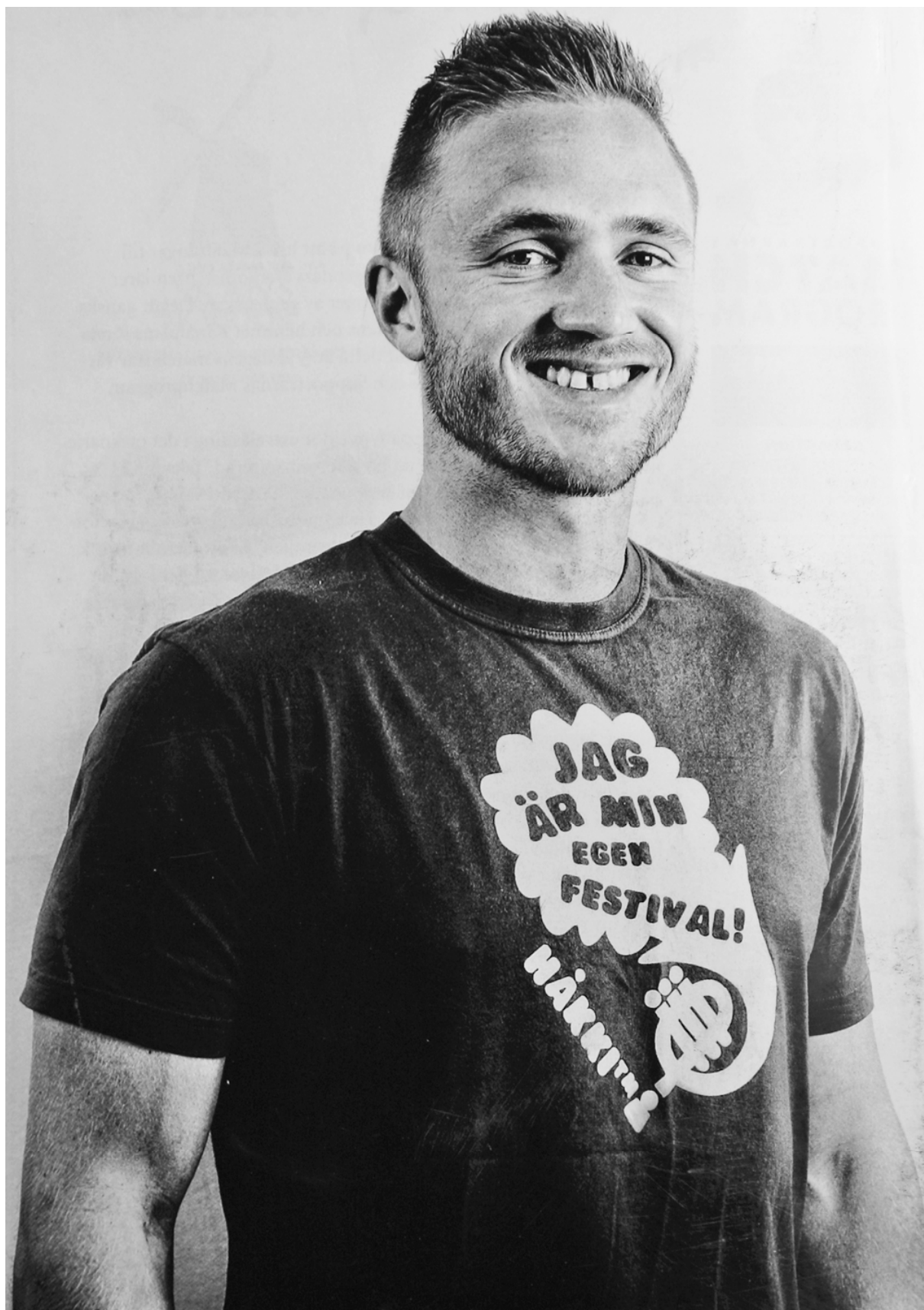

Mats Solheim

»Jag känner inget speciellt för Kalmar«

TEXT GUSTAF GRANQVIST • FOTO HASSE FRIDÉN

Mats Solheim är den senaste norrmannen i Bajen. Men efter dryga tre år i Sverige är han väl bekant i allsvenska sammanhang. Nu ska han besegra sin tidigare klubb.

★ **Det är tisdag eftermiddag** och dagen efter årets första bortaseger för Hammarby. Mats Solheim släntrar ner för backen vid Årsta IP och några av pojkspelarna som är där för att träna tittar storögt på norrmannen. Bilden jag har av en trevlig, tillmötesgående och glad ”gutt” bekräftas omgående. När vi sätter oss ner kommer Bajenlegendaren Hasse Eskilsson fram och vill snacka lite om matchen mot Falkenberg, vilket norrmannen självklart ställer upp på. Mats Solheim är en person som har nära till skratt och gärna bjuder på sig själv för att få andra att skratta.

– Jag vet inte var det där kommer ifrån. Det var väl så i Kalmar att jag var clownen men det är inte meningen. Det är mest att jag gör lite sjuka grejer.

Vad kan det vara?

– Ett exempel från mitt första år i Kalmar är när jag var skadad. Då tog jag på mig huvudet som tillhörde maskoten och la mig naken på planen när de andra tränade, säger Mats och skrattar.

Kanske spralligheten och upptågen kommer från Mats Solheims uppväxt. I västra Norge, där en av alla fjordar övergår till en sjö, ligger Loen som är Mats hemstad. Det norska ordet byn kanske är mer passande dock, Loen har nämligen bara runt

600–700 invånare och är en del av Stryn kommun som har 7 000 invånare. Insprängd bland höga berg är Loen en turistort för såväl fjällvandrare som skidåkare och det är också därifrån Mats intresse för naturen grundar sig.

– Det är helt fantastiskt. Just att det är berg runt hela byn och sedan fjorden som kommer in. Personligen tycker jag det är bäst på sommaren så jag har sagt till Claes Hellgren att vi kunde köra en veckas träning där. Bland annat har man en grej som heter Via Ferrata som är en blandning mellan bergsklättring och vandring. En utmaning är att gå på en typ 5–10 cm vajer som är 600 meter upp i luften. Det hade varit kul att se hur många i laget som hade vågat gå upp på den, skrattar Solheim.

Det vanligaste för människorna i Loen är att man arbetar inom turismen. Solheim däremot tog vägen via de lägre fotbollsdivisionerna hela vägen upp till Tippeligaen, för att sedan hamna i Sverige. Han började i Stryn där han spelade i division 4 och gick sedan vidare till Sogndal, vars mest kända spelare i modern tid får anses var Tor André Flo.

– Jag har alltid satt upp delmål på vägen för att ha någonting att sträva efter. Det första målet var att komma till Sogndal som är regionens stora klubb, det är där man vill spela.

Jag har förstått det som att du spelat på flera olika positioner.

– Jag började som anfallare. Sedan i Sogndal saknade vi en högerback och då fick jag spela där. Sedan har jag blivit kvar på den positionen.

»Jag har inga tänder kvar och min näsa är knäckt«

Efter att ha varit med och tagit tillbaka Sogndal till Tippeligan och den norska fotbollens finrum kände Solheim att det var dags att röra på sig. Som bosmanspelare hade han möjlighet att flytta vart han än ville, valet föll på Kalmar FF i Sverige.

– Jag hade en del alternativ. Om jag inte minns fel så var det fem lag i Norge som jag kunde gå till men Kalmar kändes mest spännande. Framförallt var det lockande att gå till ett annat land och testa den biten, det är det ju inte alla som får göra. Då var jag faktiskt aktuell för landslaget också, det var inför en turnering i Thailand men det blev tyvärr ingenting.

Första året utomlands blev dock ingen succé. I en match mot AIK under försäsongen fick Solheim kliva av, domen var en korsbandsskada och hela säsongen försvann.

– Det var tufft eftersom det hade gått bra under en och en halv månad innan, men det är inte mycket man kan göra utan det är bara att köra på.

Min uppfattning är att du tål ganska mycket stryk.

– Ja, men jag har ju inga tänder kvar och min näsa är knäckt, skrattar Solheim. Jag har väl varit borta under en längre tid på grund av skada en gång tidigare. Då var det ett blåmärke på knäet som inte försvann trots alla möjliga försök. Annars har jag klarat mig.

Jag läste att du hade spelat med bruten hand i fem veckor.

– I slutet av förra säsongen, ja. Jag hade fått någon smäll och hade ont i handleden men jag trodde inte det var någon fara. Det var till och med så att jag hoppade in i målet när vår målvakt blev utvisad i en match. Hade jag försökt rädda något hårt skott då hade den förmodligen ramlat av, skrattar Solheim.

– Sedan efter säsongen när jag röntgades visade det sig att den faktiskt var bruten och då hade jag spelat i fem veckor.

Hammarby har värvat friskt bland både ledare och spelare från Kalmar FF. Men att Mats Solheim skulle vara ett av nyförvärven var det nog inte alla

som väntade sig. I en intervju från januari nekade Mats till att Nanne ringt, något som han berättar var sant.

– Nej, det gick väldigt fort. Det var bara någon dag innan fönstret stängde som jag hörde att det var på gång. Sedan handlade det om att Hammarby och Kalmar skulle komma överens. Men det blev stressigt! Jag var på väg till ett event med Kalmar och hade klubbens kostym på mig när jag fick reda på att jag skulle flyga till Stockholm, så det var bara att springa.

Hur kommer det sig att du ville gå till Hammarby?

– Att jag skulle komma hit var väl lika stor prestation som när Jonathan Woodgate gick till Real Madrid, skrattar Solheim.

– Det var väl allting egentligen. Det är ett spännande steg med en stor klubb och fantastiska supportrar. Sen var det kul med något nytt och annorlunda.

Hur var det att komma in i ett lag så sent och missa stora delar av försäsongen?

– Det är klart att det inte är optimalt men det är bara att göra det man kan. Jag valde att bara köra på och inte tänka på det.

Hammarby har blandat och gett under större delar av säsongen. Efter en imponerande inledning har resultaten inte gått Bajens väg och viskningar om nedflyttningsstrid

har florerat runt Södermalm. Solheim menar på att det är många resultat som är helt missvisande jämfört med hur spelet har sett ut.

– Jag är nöjd med lagets insats. Vi har gjort det vi ska men

inte haft så mycket stolpe in som man behöver.

Till exempel mot Helsingborg borta när vi förlorade med 1–0, det är helt sjukt att vi inte vinner den matchen. Sedan har vi gjort sämre matcher, som mot Sundsvall, men det är sådant som händer.

Mats Solheim

Född: 3 december, 1987

Bor: Hammarbyhöjden

Längd: 178 cm

Vikt: 76 kg

Moderklubb: Loen IL

Kontraktslängd: 2017

Spelarkarriär:

Stryn TIL

2006–2011 Sogndal Football

2012–2015 Kalmar FF

2015– Hammarby

Mats Solheim i en av många tuffa dueller mot IF Elfsborg i senaste hemmamatchen 9 augusti. © Foto: Hasse Fridén.

Hur mycket anpassar ni ert spel till motståndet?

– Det är klart att vi har en genomgång inför varje match för att hålla koll på vissa svagheter hos det andra laget. Men vi vill spela vårt spel för det är det som är viktigast för oss. Fast det går inte alltid, som mot Falkenberg till exempel. Med den planen och den vinden så måste vi spela annorlunda.

Solheim blev klar för Hammarby den 31 mars, alltså den sista dagen som svenska klubbar fick köpa spelare innan Allsvenskan drog igång. Drygt två månader senare var han tillbaka i Kalmar och ställdes mot sitta förra lag. En match som slutade 2–2.

Vad minns du av den matchen?

– Att det var väldigt tufft i första halvlek och att vi skulle vara nöjda med att de inte ledde med mer. Men sedan hände något i andra halvlek och vi var mycket bättre än dem. Så det var lite surt att vi inte fick med oss tre poäng.

Kändes det speciellt att vara tillbaka?

– Nej, för mig spelar inte det någon roll. De hade gjort en grej av det, att vi var så många som

var tillbaka. Men det var väl kul för dem att få dit folk på det. Annars känner jag ingenting speciellt för Kalmar på så sätt.

Solheim har inte minst en bra relation med Måns Söderqvist, det andra nyförvärvet från Kalmar i år. Faktum är att Solheim fick bo hos Måns under de första månaderna i Stockholm.

– Ja, jag sov på en militärsäng hos Måns. Bodde sedan en kort tid i Årsta men snart flyttar jag till Hammarbyhöjden. Nära Måns faktiskt, haha. ■

FEM SNABBA

Norge eller Sverige?

– Norge tack vare naturen.

Det bästa med Stockholm?

– Att det alltid finns något att göra.

Favoritmusik?

– Alla i laget säger att jag gillar konstig musik.

Bästa spelare jag mött

– Willian i Chelsea.

Värsta spelare jag mött

– Ole Talberg*. Han var ett riktigt svin.

* Spelar i Tromsø IL sedan 2006.